

РЕШЕНИЕ № 331

град София, 07 юли 2011 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, Второ наказателно отделение, в съдебно заседание на двадесет и четвърти юни две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ :САВКА СТОЯНОВА

ЧЛЕНОВЕ : ТАТЯНА КЪНЧЕВА

ЖАНИНА НАЧЕВА

при участието на секретаря **НАДЯ ЦЕКОВА** и на прокурора **АНТОНИ ЛАКОВ** изслуша докладваното от съдия **Т. Кънчева** касационно дело № 1705 по описа за 2011 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.419 вр. чл.422 ал.1 т.3 от НПК. Образувано е по искане на С. С., и.д. градски прокурор на СГП, за отмяна по реда на възобновяването на влязлото в сила определение от 31.01.2011 г. по нчд№ С-25/11 г. на СГС, НО, 15 състав. В искането се сочи, че след постановяване на определението, чрез разследване са открити нови обстоятелства, които не са били известни на съда и които имат съществено значение за изхода на делото. Предлага се определението да бъде отменено, а делото върнато на прокурора за продължаване на разследването. Прокурорът от Върховната касационна прокуратура поддържа искането по изложените в него съображения. Защитата на К.А.М. излага съображения за недопустимост и неоснователност на искането. Върховният касационен съд, второ наказателно отделение, като се запозна с материалите по делото и обсъди доводите на страните установи следното:

В Софийската градска прокуратура е било образувано досъдебно производство № 777/09 г. по описа на СДВР, водено срещу К.А.М. и други лица по чл.321 ал.3 пр.2 и 3 вр. ал.1 и ал.2 от НК. С постановление от 14.12.2010 г. прокурор от СГП е прекратил наказателното производство срещу М. на основание чл.243 ал.1 т.2 от НПК. Постановлението е обжалвано от обвиняемия в частта относно основанията за прекратяване, с искане съдът да приеме наличие на прекратителното основание по чл. 243 ал.1 т.1 вр. чл.24 ал.1 т.1 от НПК. С определението си от 31.01.2011 г. по нчд № С-25/11 г. Софийският градски съд потвърдил постановлението на прокурора. Срещу определението е бил подаден протест от прокуратурата, който с определение № 17/ 08.02.2011 г. по вчд№ 18/2011 г. на Софийския апелативен съд е оставен без разглеждане.

Върховният касационен съд намира, че искането за възобновяване на наказателното производство, водено срещу К. М. е процесуално допустимо. То е изготвено на 13.05.2011 г. и е постъпило във ВКС на 18.05.2011 г., в рамките на шестмесечния срок по чл.421 ал.1 от НПК. Защитата оспорва легитимността на изготвилите предложението прокурор, като излага съображения, че право да предлага възобновяване на делото на това основание има единствено окръжния, съотв. градския прокурор. Производството по глава тридесет и трета на НПК е извънреден способ за проверка на влезли в сила съдебни актове. Като има предвид стабилитета на тези актове, чието преразглеждане се цели с това производство, законът поставя изисквания както относно сроковете и основанията за възобновяване, така и относно лицата, имащи правомощия да го задействат. Разпоредбата на чл.420 ал.1 от НПК сочи, че право да иска възобновяване на делото на основание новооткрити обстоятелства има окръжният прокурор. В случая, искането е изготвено от прокурор, временно изпълняващ длъжността градски прокурор на София, по силата на изрична заповед № 941/04.05.2011 г., с която са му възложени за изпълнение функциите на Градски прокурор за срок от 09.05 до 13.05 2011 г. включително.

Върховният касационен съд счита, че оправомощаването на заместник градския прокурор С. С. с функциите на градски прокурор включва и правомощието да иска възобновяване на наказателното производство по чл.420 ал.1 пр.1 от НПК. Не споделя възржението на защитата, че това е разширително

тълкуване на законната норма, защото ако законодателят е допускал възможност друг, освен окръжния прокурор, да има право на такова предложение, би го посочил изрично, както е сторил в разпоредбата на чл.234 ал.3 НПК или в чл.139 от ЗСВ. Тези разпоредби обаче касаят случаи, в които се дава възможност на носителя на процесуалното право да дерогира част от функциите, влизащи в предметната му компетентност на свой заместник, докато той продължава да осъществява другите функции, произтичащи от длъжността му. Настоящият случай не е такъв, защото градският прокурор на София, с съответствие с изискванията на чл.168 ал.6 от ЗСВ, е възложил на зам.градския прокурор С. да изпълнява изцяло функциите на градски прокурор за определен срок. Да се приеме тезата на защитата означава, че когато окръжният прокурор е в отпуск, командировка или временна нетрудоспособност, никой друг не би могъл да го замести в осъществяване на правомощията му по чл.420 ал.1 от НПК- хипотеза, която би блокирала конституционните правомощия на прокуратурата да следи за спазване на законността. Затова намира за неоснователно възражението на защитата, че искането е процесуално недопустимо и следва да бъде оставено без разглеждане, а производството пред ВКС прекратено.

Настоящият касационен състав приема, че по същество искането е основателно.

Процесуалният закон изчерпателно изброява случаите, в които приключило наказателно производство може да бъде възобновено. Един от тях касае хипотезата, когато чрез разследване се разкрият нови обстоятелства или доказателства, които не са били известни на съда, постановил определението и имат съществено значение за делото- чл.422 ал.1 т.3 от НПК. Настоящият случай е точно такъв.

Проведено е разследване по д.п № 34-СЗ/2010 г. по описа на ВКП- СЗ /постановление от 17.12.2010 г. на ВКП/, като са разпитани трима анонимни свидетели. В техните показания се съдържат обстоятелства, относими към деянието, в което е бил обвинен М. и имат съществено значение за формиране на изводите на прокурора относно доказаността на обвинението. Разпитите са извършени след изготвяне на прекратителното постановление и не са били известни на първоинстанционния съд при постановяване на определението му.

Възражението на защитата, че тези доказателства не са събрани чрез разследване е несъстоятелно. Безспорно е, че коментираното прекратително постановление на прокурора касае само наказателното производство, водено срещу М., но не и цялото досъдебно производство, което е продължило по отношение на другите обвиняеми. Ако по такова висящо производство се съберат доказателства, касаещи лицето, спрямо което производството е прекратено, то тези доказателства не могат да бъдат други, освен добити чрез разследване, по реда и със средствата на НПК. Няма законово изискване за "разследване" по смисъла на чл.422 ал.1 т.3 НПК да се приемат само изброените от защитата хипотези и да се изключи хипотезата, при която доказателствата са събрани по висящо досъдебно производство спрямо други обвинени лица.

Неоснователно е и възражението, че новосъбраните доказателства са били известни на съда, постановил определението, поради което не могат да послужат като основание за възобновяване на производството.

Протоколите за разпит на анонимните свидетели №№ 10,11 и 12 са били приложени към материалите по делото, но не са били предмет на обсъждане нито в прекратителното постановление на прокурора, нито в определението на съда. Разпитите следват времево проверявания прокурорски акт и не могат да се вземат предвид от съда, който осъществява контрол върху вече осъществена дейност на прокурора. Точно това ги прави "новооткрити доказателства" по смисъла на чл.422 ал.1 т.3 от НПК. Що се отнася до това, дали те имат съществено значение за делото, отговорът е положителен, доколкото са относими към предмета на доказване и имат значение в процеса на формиране на вътрешното убеждение по релевантните факти, както се сочи в искането.

При тези съображения и на основание чл. 425 ал.1 т.1 вр. чл.422 ал.1 т.3 от НПК, Върховният касационен съд,

второ

наказателно

отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА по реда на възобновяването влязлото в сила определение от 31.01.2011 г. по нчд № С-25/11 г. на Софийския градски съд, с което е потвърдено постановление от 14.12.2010 г. на прокурор от СГП за частично прекратяване на наказателното производство по д.п. № 777/09 г. по описа на СДВР, пр.пр. № 4-5515/09 г. на СГП, водено срещу К.А.М. за престъпление по чл.321 ал.3 вр. ал.1 от НК. Връща делото на СГП за продължаване на разследването.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: [подпис]

ЧЛЕНОВЕ: 1. [подпис]

2. [подпис]